

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/158/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120010928
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120010928.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Petra Tótha v trestnej veci proti odsúdenému B. M., nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom G., C. XXXX/XX, okres G., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Dubnici nad Váhom, pre trestný čin vraždy v spolupáchateľstve formou účasti podľa § 9 odsek 2, 10 odsek 1 písm. a) k § 219 odsek 1, odsek 2 písm. f) Tr. zákona č. 140/1960Zb. účinného do 31.08.1999, na neverejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 21. decembra 2021, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. júla 2021 pod sp. zn. 6Pp/164/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2021 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku s a sťažnosť prokurátora z
a m i e t a , pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 12. júla 2021 pod sp. zn. 6Pp/164/2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. októbra 2021, sp. zn. 6Pp/164/2020, na podklade podaného návrhu odsúdeného B. M., nar. XX.XX.XXXX na verejnom zasadnutí konanom v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, v ktorom odsúdený vykonáva jemu uložený a nariadený trest odňatia slobody, podľa § 66 odsek 1, odsek 2 a § 67 odsek 1 Tr. zákona v spojení s § 415 odsek 1 Tr. poriadku odsúdeného B. M. podmienčne prepustil z výkonu súhrnného trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený a nariadený rozsudkom Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 13. augusta 2014 pod sp. zn. 1T/28/2014 (výrok pod bodom I.) a súčasne mu podľa § 68 odsek 1 Tr. zákona určil skúšobnú dobu na 7 (sedem) rokov. Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate kumulatívnym splnením všetkých troch zákonných podmienok vyplývajúcich z ustanovenia §§ 66 odsek 1, odsek 2 a 67 odsek 1 Tr. zákona. Okresný súd v podrobnostiach, s poukazom na jednotlivito vykonané dôkazy na verejnom zasadnutí - výsluch odsúdeného, listinné dôkazy: rozsudok Okresného súdu Bratislava I. zo dňa 13. augusta 2014 pod sp. zn. 1T/28/2014, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 30. septembra 2003 pod sp. zn. 1T/9/2001, rozsudok Najvyššieho súdu SR v Bratislave zo dňa 10. júna 2004 pod sp. zn. 4To/77/2003, nariadenia výkonov trestov, hodnotenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody z Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov a Dubnica nad Váhom, ústneho vyjadrenia zástupcu Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom k hodnoteniu odsúdeného ku dňu rozhodovania okresného súdu, prečítaním obsahu podaného písomného znaleckého posudku do konania okresným súdom pribratého znalca D.. K. R., PhD. z odboru psychológie, klinická psychológia dospelých a ďalších listinných dôkazov protokolovaných v zápisnici o vykonaní verejného zasadnutia (č. I. 182 až 184 trestného spisu), odôvodňoval splnenie jednak prvej zákonnej tzv. „formálnej“ podmienky pre to, aby mohol byť odsúdený podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, t. j. vykonanie potrebných 3 z uloženého právoplatného a nariadeného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 23 rokov, so zaradením na jeho výkon pôvodne do III. nápravno-výchovnej skupiny (zodpovedajúci ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia),

ktorej zodpovedá dátum 27. máj 2018 a jednak splnenie zvyšných dvoch zákonných tzv. „materiálnych podmienok“, t. j. preukázanie adekvátneho stupňa polepšenia počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody a súčasne aj predpoklad vedenia riadneho života na slobode po podmiennečnom prepustení pri obligatórnom určení primeranej skúšobnej doby na samej hornej hranici zákonného rozpätia (1-7 rokov) na 7 (sedem) rokov.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení podala intervenujúca prokurátorka Okresnej prokuratúry Trenčín sťažnosť, ktorú ďalej písomne odôvodnil prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín tak, že sa s napadnutým uznesením okresného súdu nestotožňuje, pretože odsúdený nespĺňa naplnenie dvoch zákonných „materiálnych podmienok. Odsúdený B. M. je doposiaľ 4-krát súdne trestaný a vo výkone trestu odňatia slobody je za spáchanie dvoch násilných závažných trestných činov vraždy. Už v minulosti mu bola poskytnutá možnosť a priestor k tomu, aby preukázal nápravu, snahu o vedenie riadneho života a o prehodnotenie postojov v doterajšom spôsobe vedenia jeho života, pričom dôveru, ktorú mu súd poskytol pri podmiennečnom odsúdení nevyužil a dopustil sa opätovne trestnej činnosti. Prokurátor ďalej poukázal na to, že z vypracovaného znaleckého psychologického posudku vyplýva, že medzi riziká vo vzťahu k možnému páchaníu ďalšej trestnej činnosti v prípade pobytu odsúdeného na slobode možno zaradiť príslušnosť k sociálnej subkultúre, ktorá sa bráni sociálnej a kultúrnej integrácii (organizovaný zločin), v tejto disociale skupine dochádzalo u odsúdeného k selektívnej sociabilite v zmysle podliehaniu „nasávacieho“ efektu. Taktiež môže dochádzať k snahám k prinúteniu, či navedeniu k recidíve spolupáchateľmi predchádzajúcich deliktov. Vo vzťahu k charakterovým rysom odsúdeného v zmysle možného páchania ďalšej trestnej činnosti je možné zaradiť maladaptívne uprednostňovanie skôr ideačných než afektívnych kanálov pri rozhodovaní a riešení problémov, inými slovami sa dá povedať, že rozhodnutia robí na základe racionálnych úvah, v ktorých zriedka dovoľí prítomnosť pocitov, je uzavretý k prežívaniu pocitov a nenechá sa nimi ovplyvniť, chýba vcítenie sa a empatia. Prokurátor ďalej poukázal na hodnotenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, z ktorého vyplýva, že jeho resocializačná prognóza je na úrovni stredného rizika sociálneho zlyhania. Rizikóvymi faktormi sú opakované páchanie trestnej činnosti, spáchanie obzvlášť závažného zločinu organizovanou formou a odsúdený iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Prokurátor poukázal súčasne na to, že zmena spôsobu výkonu trestu v najmiernejšom ústave právoplatne nastala až 28. apríla 2020 a výkon trestu má ukončiť až 27. apríla 2024. Preto navrhol, aby nadriadený Krajský súd v Trenčíne napadnuté uznesenie podľa § 194 odsek 1 písm. a) Tr. poriadku v celom rozsahu zrušil a aby sám návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol.

Odsúdený B. M. ani sám a ani prostredníctvom zvolenej obhajkyne sa do konania neverejného zasadnutia k písomnému odôvodneniu sťažnosti prokurátora okresnej prokuratúry nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti prokurátora, ktorá mu spolu so spisom bola predložená dňa 10. novembra 2021, preskúmal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. decembra 2021 podľa § 192 odsek 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia i konanie, ktoré im predchádzalo a zistil, že sťažnosť prokurátora podaná v neprospech odsúdeného, hoci bola podaná oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, dôvodná ale nie je.

Krajský súd úvodom uvádza, že v rámci svojej prieskumnej povinnosti zistil, že okresný súd po tom, čo Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 21. januára 2021 pod sp. zn. 2Tos/1/2021 zrušil napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín zo dňa 02. novembra 2020 pod sp. zn. 6Pp/164/2020, z podnetu i vtedy podanej sťažnosti prokurátora v neprospech odsúdeného pre viaceré procesné pochybenia či nevyhnutnosť doplnenia dokazovania, okresný súd riadiac sa právnym názorom nadriadeného krajského súdu ďalej vo veci procesne postupoval už v súlade s Trestným poriadkom a dokazovanie správne doplnil tak, ako to naznačil nadriadený krajský súd, t. j. do konania pribratím znalca z odboru psychológie.

Krajský súd následnou prieskumnou povinnosťou ďalej zistil, že okresný súd po vykonanom doplnenom dokazovaní na verejnom zasadnutí, vyhodnotením všetkých vykonaných dôkazov zákonným spôsobom v súlade s ustanovením § 2 odsek 12 Tr. poriadku dospel k vecne správny záverom o kumulatívnom naplnení všetkých troch obligatórnych zákonných podmienok podľa §§ 61 odsek 1, odsek 2 a 67 odsek 1 Tr. zákona a okresný súd následne potom aj zákonne rozhodol o podmiennečnom prepustení odsúdeného B. M. z výkonu predmetného uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody. Okresný súd teda správne dospel k záveru o naplnení tzv. „formálnej“ podmienky, t. j. výkonu potrebnej časti

predmetného uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody v 3, ktorý skutočne zodpovedá dátumu 27. máj 2018. Správne okresný súd dospel tiež k záveru o naplnení aj druhej zákonnej podmienky materiálneho charakteru, keď konštatoval, že odsúdený počas doterajšieho výkonu trestu odňatia slobody, ktorý fakticky vykonáva po prvýkrát, preukázal adekvátny stupeň svojho polepšenia tak, ako sa to vyplýva z ustanovenia § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, ktorý upravuje účel trestu. Z obsahu hodnotenia odsúdeného počas doterajšieho výkonu trestu ku dňu rozhodovania súdu síce vyplynuli isté negatívne skutočnosti ohľadom správania sa odsúdeného, tieto sa však vyskytli prakticky na samom počiatku, pričom odsúdený tak, ako to ďalej vyplynulo z obsahu jeho hodnotenia už počas výkonu ďalšieho trestu bolo jeho správanie a plnenie si povinností pozitívne, o čom svedčí aj počet disciplinárnych odmien (27). Pozitívnu stúpajúcu tendenciu v správaní sa odsúdeného vo výkone trestu a k plneniu si svojich povinností napokon preukázal aj neskôr zmenený spôsob výkonu trestu u neho, jeho preradením do najmiernejšieho ústavu na výkon trestu, s minimálnym stupňom stráženia, v ktorom sa nachádza aj doposiaľ. Aj samotný fakt, že odsúdený je hodnotený ústavom na výkon trestu odňatia slobody prakticky kladne, keď bol odporučený na podmienené prepustenie, len zvýrazňuje správny záver o jeho adekvátnom a uveriteľnom stupni polepšenia sa. Napokon okresný súd nepochybil ani v tom, keď dospel k záveru o predpoklade, že u odsúdeného neexistujú relevantné pochybnosti o tom, že po podmienenom prepustení nebude pokračovať v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Ak prokurátor v tejto súvislosti poukazoval na selektívne ním vybratú časť z obsahu podaného predmetného znaleckého posudku vyznievajúcu v neprospech odsúdeného, krajský súd musí zdôrazniť, že jednak ide iba načrtnuté isté možné riziká, ktoré ale v zásade existujú v takýchto prípadoch takmer vždy, pričom ale nejde o exaktne preukázané fakty. V tomto smere sú podstatné závery, ktoré znalec celkom zrozumiteľne a jednoznačne popísal, keď resocializačnú prognózu odsúdeného na slobode charakterizoval pozitívne s tým, že odsúdený má potenciál zvládať záťažové situácie. To či odsúdený nezlyhá je možné iba odhadovať a predvídať, pretože záruky v tomto smere neexistujú a existujúce riziká sociálneho zlyhania je možné eliminovať posilnením v rámci určenej primeranej skúšobnej doby o dohľad probačného a mediačného úradníka nad osobou odsúdeného, spolu s prípadne vhodne uloženými primeranými povinnosťami a obmedzeniami. Okresný súd nepochybil ani v tomto smere, ak u odsúdeného nenariadil počas obligatórne určenej primeranej skúšobnej doby na samej hornej hranici zákonného rozpätia - 7 rokov (aj s prihliadnutím na charakter a povahu spáchanej trestnej činnosti odsúdeným) probačný dohľad, pretože odsúdenému bol uložený už ochranný dohľad v pôvodnom odsudzujúcom rozsudku, ktorý túto funkciu prakticky nahrádza. Správne tiež okresný súd v prospech odsúdeného nevidel dôvod prihliadnuť na aktivitu odsúdeného v tom smere, že sa podieľal aktívne na objasňovaní spáchanej trestnej činnosti v iných trestných veciach. Táto skutočnosť skôr tvorí zákonný podklad pri ukladaní trestu, než pri rozhodovaní o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, kde sú podstatné iné okolnosti a skutočnosti. Na druhej strane je však možné tento jeho postoj pozitívne vnímať vo vzťahu k prejavu postoja odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti a odhaľovaniu ich páchatel'ov.

Napadnuté uznesenie okresného súdu je kvalifikované, pretože je náležité a presvedčivo odôvodnené a preto krajský súd odkazuje v podrobnostiach na jeho dôvody, s ktorými sa krajský súd bez výhrad stotožnil.

Preto krajský súd, neakceptujúc sťažnostné námietky prokurátora potom jeho sťažnosť, podľa § 193 odsek 1 písm. c) Tr. poriadku ako nedôvodnú, zamietol.

Krajský súd súčasne poučuje odsúdeného o tom, že ak počas plynutia určenej skúšobnej doby nebude plniť podmienky ochranného dohľadu, dopustí sa trestnej činnosti, priestupku(ov) či inej protiprávnej činnosti, môže to byť dôvodom k tomu, že súd u neho nariadi zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu n i e j e sťažnosť prípustná.